

Một vài cửa hàng mùa cuối mùa, mang lại đôi chút không khí se lạnh vào những buổi chiều hôm, báo hiệu một năm lại sắp trôi qua, Sài Gòn vội vã bước vào những ngày cuối năm. Không khí nhộn nhịp tưng bừng của những ngày nghỉ lễ. Những ta bắt đầu nghĩ đến Lễ Giáng Sinh, Tết Tây, Tết Nguyên Đán gần nhau. Năm nay Tết Nguyên Đán cách Tết Tây 26 ngày. Tết Tây 1-1-2009 vào ngày thứ Năm, 6 tháng 12 Âm Lịch. Tết Nguyên Đán vào ngày thứ Hai 26-1-2009.

Bởi thời điểm sinh hoạt, tính toán của người Việt Nam các thành phố lớn đã vào mùa "lo Tết". Tất cả các doanh nghiệp đến các tổ nhân và ngay cả các công nhân cũng đã nhìn về những ngày lễ tết sắp đến. Người khá giả lo chuồn bỏ những chuyến đi cho những ngày nghỉ cuối năm: Đà Lạt, Nha Trang, Vịnh Hạ Long hay đi nước ngoài. Có điều chắc chắn là cho đến nay không ai mua được vé đi Thái Lan, dù các sân bay đã mở cửa. Công nhân thì lo chốt bóp, tính chuyển và thăm quê sau một năm dậm dề hồi sôi nổi làm việc ở các khu công nghiệp.

Năm nay khác với mọi năm, một số công nhân làm việc ở thành phố có ý định sau Tết này sẽ "trở" về quê nhà, không trở lại với các xí nghiệp nữa. Bởi nhiều công ty xí nghiệp thua lỗ, không đủ tiền trả công nhân. Có những ông chủ bỏ cửa chợ lý lý người, công nhân dỗi dãi. Làm cả tháng không đủ tiền trả nợ áo cơm. Công nhân đến xin nghỉ thôi việc cả chục. Chủ nhà trọ chửi sồn, xỉn lại đổ cửa công nhân.

Các doanh nghiệp, các cửa hàng tiếp nhận bán tháo hàng cũ, mua hàng mới ngay từ vài tháng trước. Đây là dịp cuối cùng cho họ cạnh tranh, không bán được hàng cũ kẻ nhếch nhếch trong thời buổi kinh tế suy thoái trầm trọng này rồi sẽ đành dấn tay phá sản. Do đó, cuộc cạnh tranh mới ngày, thậm chí mới lúc, càng trở nên khốc liệt. Và cũng vì số sống còn, các "ông lớn" trong kinh doanh xé nát "súp bô" lao vào cuộc chạy đua cuối năm.

Những "hit to king" nhiều hơn những người đi mua

Có thể nói một cách chính xác rằng không năm nào như năm nay, "chính sách đẩy hàng giá" lại diễn ra sôi nổi đến như thế. Đẩy hàng giá từ hệ phân bán "son" đến một hàng tạp quăn áo sịp đến giày dép. Ở đâu cũng hàng giá từ 20% đến 50-60%, có một hàng hàng đến 70-80%. Hàng giá thật chứ không phải hàng giá "lèo".

Gây chú ý nhiều nhất là các cửa hàng lớn buôn bán kim khí điện máy. Các loại hàng tiêu xài dân nay được gọi là cao cấp, nhưng bây giờ hầu như nhà nào cũng có là tivi, tủ lạnh, máy giặt, máy vi tính, máy chụp hình, điện thoại hàng thông dụng như cái bàn ủi, nồi cơm điện... tất cả đều có giá "thê thảm". Cửa mở trang báo hàng ngày, bên sếp có để thông tin quảng cáo các "trung tâm mua sắm" và "kim khí điện máy". Nhưng dòng quảng cáo thật hấp dẫn "chợ a bao gì rẻ điện thoại", giá cũ 15 triệu, giá mới chỉ có 9.999.000 VNĐ, còn được tặng thêm một cái đĩa giá 1 triệu đồng. Mua một túi gạo, mua hàng cao cấp tặng thêm phụ kiện vài trăm ngàn đến 1 triệu mua bất cứ hàng nào... "Chợ khuyến mãi có 1 tuần thôi, nhanh chân lên kẻo hết". Nhưng thật nhiên, ở Sài Gòn thì ai cũng hiểu đó là nói dóc. Sau thời hạn này điện thoại khác, và người ta hy vọng đợt sau sẽ hạ giá hơn đợt trước.

Khung cảnh những cửa hàng này có vẻ tấp nập. Người đi chợ mua điện chợ hàng đã đành, nhưng người không đi chợ mua cũng đến "xem chơi cho biết". Tôi và một người bạn chọn cửa hàng mua gì cũng bắt chút thì giờ đến thăm. Cách mời chào cửa các cửa hàng bây giờ cũng "tiền bối" lắm. Ngay từ các cửa ra vào, đã có hai hàng người để dàn chào rất cung kính, cúi đầu chào khách hàng theo kiểu... phim Hàn Quốc. Các túi kính sáng choang, hàng hàng lớp lớp nên phấp phồng bóng bảy thật quý phái. Nhưng nhìn kỹ thì thấy là các gian hàng trưng bày máy truyền hình để các nhãn hiệu. Nhiều nhất thấy là các hãng Nhật rồi đến Hàn Quốc, Indonesia... Hàng Mỹ, Pháp rất ít. Các cửa "tiếp thị" mời mời mời thích công dụng và cách sử dụng từng món hàng. Người xem đông, nhưng người mua lèo tèo. Một vài thứ rẻ tiền được bán ra ngay từ quầy hàng. Còn những thứ hàng cao cấp được mang đến tận nhà, lắp ráp, cho chạy thử xong mới lấy tiền.

Tôi chọn điện mua gì, đã có sẵn "cổng USB", nhưng thấy cái cổng USB 2GB này đây quá rẻ, chỉ có 69.000 VNĐ (bằng 4 triệu kim), trong khi tháng trước tôi phải mua với giá gấp đôi, tôi liền "nhân tiện" mua thêm một cái nữa, gọi là có mua. Với loại cổng USB thì không bao giờ thiếu, dùng nó chứa tài liệu, hình ảnh là tiện dụng dĩ nhiên tâm hồn là những cái CD.

Cho thời thôi, tôi và anh bạn cũng một hồi một giờ đi "hit to king" (hít túi kính) trong cửa hàng. Cho đến lúc này, theo nhận định của anh bạn tôi, vẫn là một tay có khiếu về thời trang mới, dù đi với giá những số mua rất kém. Kém hơn hết mới năm vào dịp này. Cái túi tiền của người dân đang lép vế, người ta phải tiết kiệm nhiều hơn mua sắm. Và người dân lại có lợi bàn Mao Tôn Cống rỗng vào đầu năm 2009, khi Hiệp Định Thương mại Quốc tế (WTO) có hiệu lực, các hãng buôn lớn của Mỹ, Úc, Pháp "đổ bộ" vào Việt Nam, hàng hóa sẽ thật hơn, mới hơn và cũng có thể rẻ hơn. Vì ban đầu bao giờ các ông lớn này cũng sẽ bán với giá rẻ theo kiểu "cho đến đâu họ mới bán được lấy lãi dài dài vô thời hạn".

Nhìn chung, hầu hết các cửa hàng lớn, bán hàng "xịn" lúc này đang rất vắng khách. Tuy nhiên nhà buôn bán đồ gỗ, trang trí nội thất, các shop chuyên bán thiết bị tiêng nồc ngoài, các cửa tiệm vàng bạc, đón các khách sẳn 4-5 sao vắng hẵn. Các dịch vụ du lịch cũng đua nhau xuống giá, nhưng cũng khó lôi kéo được du khách. Nhiều hãng cho biết số khách giảm từ 20-30% so với năm trước. Nhà đất cũng đang "đóng băng", chung cư cao cấp có giá từ 1-2 ngàn M kim mét mét vuông, dù năm hết giá trên trời, nay xuống giá "sát đất" cũng rất ít khách đến thăm. Các hãng xe hơi đang giảm giá mạnh. Như như cách đây chừng năm, giá chiếc xe Santa Fe máy dầu 2.0 CRDi bán MLX cửa Hyundai có giá 52.000 M kim thì hiện tại giá bán ra chỉ còn 42.000 M kim.

Một số doanh nghiệp khác cho biết họ đang chấp nhận bán xe chổu để thu hồi vốn, bởi xe tận dụng còn nhiều.

Một phần vì chổa đất "giỏi G" cửa một năm mua sẳn, nhưng phần chính vốn là cái túi tiền cửa người dân lép quá rồi. Ngoài trừ những ông chủ ngườ đó chổ chổ cũng ra đô-la như ông Giám Đốc cái Dự án Đông-Tây, như bà buôn bán sẳn tê giác từ Nam Phi thì mua gì nào chổ ng được. Có khi chổ ng cửa mua cũng có người mang đến tặng gọi là "quà tình cảm" như ông Phó chủ tịch tỉnh Lào Cai Nguyễn Ngọc Kim bào chổa trước tòa rồi ngườ ngườ cái phong bì tiền cửa bà Nguyễn Thị Ngọc Liên mang đến là "quà tình cảm".

Bây giờ mới biết "phần vinh giá o" là thế nào

Tuy nhiên, con số đó không nhiều, 95% người Việt Nam lúc này đang lo "thịt lợng bụng đói". Bởi một thành phố chổ "sáng đèn" nhưng cửa hàng đồ nội giá, còn thất sẳn trong tâm trí người dân lợi m đất. Bây giờ người ta mới hiểu thế nào là "phần vinh giá o", chổ năm 1975, tở ngườ này mới nhập cửa ng vào Sài Gòn, chổ ng ai hình dung nổi nó ra sao.

Đúng ngườ vốn cửa mới mới, xô bồ, chen lộn với những lô cút, gà, voi... chổa biết đến bao giờ mới được tháo gỡ, theo lời "điều trần" cửa ông Trần Quang Phồ ng, Giám đốc Sở Giao thông Vận Tải TP. Sài Gòn, cho biết thì: "TP. Sài Gòn mới chổ đào 27% km đường cửa Dự án Vsinh Môi trường và tính cửa 12,5 km Dự án Cầu thiến Môi trường nồc, thì còn cửa đào 52 km đường nồa". Chổa biết đến năm nào mới xong, người dân không thể tin vào lời hứa năm 2010 hay 2015. Không p nào cửa Hội đồng Nhân dân Thành phố cũng đem ra bàn, đem những "bức xúc" cửa nhân dân ra trình làng, m và x rồi đầu vốn hoàn đợy. Két đường Sài Gòn vốn đang là một lợi than vẫn ai oán hàng ngày cửa hơn 6 triệu dân TP. Sài Gòn.

Cứ đổ vào "nghi án hời lợ cợ a PCI"

Thờ nhờ ng nời buờ n này chợ a người thì trong tuờ n này lờ i đợ c tợ đợ m thêm mợ t nét chợ m phá sâu hờ n, nhợ vợ t dao cợ t trong tâm tợ ngợ i dân Sài Gòn. Đó là viợ c ngày 4-12, Đợ i sợ Nhợ t tợ i Viợ t Nam Mitsuo Sabaka, tuyên bợ nợ c này tợ m ngợ ng mợ i đợ án ODA mợ i có lỗi suợ t tợ u đợi cho Viợ t Nam tợ i khi có kợ t luợ n cuợ i cùng vợ nghi án hời lợ cợ a Công ty Tợ vợ n quợ c tợ Thái Bình Đợ ng (PCI).

Hai tuờ n trợ c, tợi đợ có đợ p tợ ng trình vợ i bợ n đợ c vợ "sợ mợ t mợ t" làm tợ n hợ i nghiờ m trợ ng đợ n thợ đợ n Quợ c Gia, trong vợ hợ i lợ xợ y ra giợ a TP. Sài Gòn. Đợ n nay có "biợ n chuyợ n" mợ i. Sau khi phía Viợ t Nam đợ a ra hành đợ ng cợ thợ tợ m ngợ ng chợ c ông Huợ nh Ngợ c Sợ là Giám đợ c Ban Quợ n Lý đợ án và đợ ng thợ i là Phó Giám đợ c Sợ Giao thông Vợ n tợ i Thành phợ .

Phía Nhợ t Bợ n đợ có mợ t giợ i pháp cợ ng rợ n hợ n: Trong bài phát biợ u tợ i Hợ i nghợ Nhóm tợ vợ n các nhà tài trợ cho Viợ t Nam (CG) ngày 4-12-2008, Đợ i sợ Nhợ t Bợ n Mitsuo Sakaba cho biợ t, đợ u năm 2008, Chính phợ Nhợ t Bợ n đợ tuyên bợ đợ đợ nh nờng các khoợ n vay ODA (Viợ n trợ phát triợ n chính thợ c) lên tợ ng cợ ng 65,3 tợ yen cho nợ a đợ u cợ a năm tài chính 2008 cho các đợ án cợ sợ hợ tợ ng nhợ m cợ i thiợ n hợ thợ ng giao thông và thoát nợ c tợ i Viợ t Nam. "Tuy nhiên, tợ t cợ thợ tợ c liên quan đợ n các đợ án này đợ tợ m đợ ng sau khi vợ tham nhợng PCI đợ c đợ a ra ánh sáng".

Đợ i sợ Nhợ t Bợ n bày tợ sợ hợ i tợ c trợ c vợ tham nhợng cợ a mợ t công ty Nhợ t Bợ n liên quan đợ n đợ án có nguợ n vợ n hợ trợ cợ a Nhợ t Bợ n tợ i Viợ t Nam.

Cuợ i bài phát biợ u tợ i CG, Đợ i sợ Mitsuo Sakaba nói: "Thợ t đợng khích lợ khi chợ ng kiợ n lờnh đợ o Chính phợ Viợ t Nam tái thợ hiợ n quyợ t tâm mợ nh mợ đợ chợ ng tham nhợng và Nhợ t Bợ n mong muợ n thúc giợ c Chính phợ Viợ t Nam tợ p tợ c các nợ lợ c đợ ngắ n gợ a tham nhợng tái diợ n".

Lờ i tuyên bợ đợ y tính ngoợ i giao đợ, ngợ i ta thợ y rợ chính phợ Nhợ t chợ a hài lòng. Vì thợ hợ mợ i mong Viợ t Nam "tợ p tợ c các nợ lợ c đợ ngắ n gợ a tham nhợng tái diợ n". Hợ tợ m đợ ng nguợ n vợ n hợ trợ cho Viợ t Nam nhợ tợ bao năm nay. Hợ sợ nhợ ng món tiợ n khợ ng lợ đó ngợ i dân

không được có hàng bao nhiêu mà rơi vào túi các quan tham. Ông Đãi sớt Nhật gửi thích: "Sợ khó
đi lấy lại số hàng công chúng Nhật Bản thúc đẩy viên trợ thêm cho Việt Nam và chúng tôi
không thể hứa hàng khoan vay bằng đồng yên mới cho đến khi Ủy ban hàng hóa giải quyết hai nước
thực hiện các giải pháp hàng tham những ý nghĩa và hiểu quả". Nói cho rõ hơn, người dân
Nhật không đóng thuế để làm giàu cho hàng anh tham những nước khác.

Nếu như ... có một vài lợi ích của người trong cuộc

Số viên này đã khiến người dân Việt Nam, nhất là người dân TP. Sài Gòn "ê mê", chú ý theo dõi
đi tìm tin của số viên. Hàng hàng thông tin chi tiết và hàng bằng hàng dù chỉ là ban đầu
vẫn chưa có. Điếu này khiến cho dư luận càng gay gắt hơn. Vì lý do nào thông tin về phía Việt
Nam quá chậm như thế?

Trên lợi và viên này, sáng 5-12, trong phiên họp mở rộng họp 14 HĐND TP. Sài Gòn, Phó Chủ
tịch thành phố trưởng UBND Nguyễn Thành Tài đã dành khá nhiều thời gian để giải trình các vấn đề
liên quan đến việc hội nhập của PCI mà các đội biểu đã chốt vấn đề. Ông Tài nói: Sai phạm tại PCI hầu
hết đều được thông tin qua nguồn báo chí nước ngoài mà đã là báo chí thì chỉ mang tính chất
tham khảo. Chỉ đến khi Tòa án Nhật phán quyết xử lý mới sẽ đưa ra kết luận liên quan, lãnh đạo
thành phố mới cân nhắc và quyết định xem đình chỉ công tác ông Huỳnh Ngọc Sĩ để phục vụ
công tác điếu tra".

"Tôi là người trực tiếp làm việc với phía Nhật và đã hàng đến hai nước chỉ ký hiệp định,
phía Nhật không thể trực tiếp điếu tra công dân Việt Nam mà việc đó phải do các cơ quan điếu
tra của Việt Nam tiến hành".

Ông tiếp không hài lòng khi bày tỏ: "Tôi đã làm việc với phía Nhật khoảng 7-8 lần, lần nào
cũng đề nghị được cung cấp hồ sơ hàng cơ phạm pháp của cán bộ liên quan hàng đến nay,
phía bên vẫn chưa đáp ứng".

Điếu này hàng tiếp, số hàng tác của hai bên vẫn chưa chốt cho hoặc chưa tiến triển, chưa đến
lúc được công khai hóa mới hàng hàng tiếp sau điếu tra.

Tuy nhiên, không hẳn là mọi yếu tố đều tùy thuộc vào phía Nhật Bản. Nếu như người dân biết được một phần trong bản trình bày của ông Huỳnh Ngọc S, một người mà "sáng chói" trong nghị án nhân hội tại tòa ng này, dù luận sự bất gay gắt hơn và người dân không có cảm thấy ng là mình bị bắt buộc nhà chức trách có ý định bao che. Dù ông S, lúc này vẫn có thể "báo cáo" là mình vô tội, mình làm cho người khác hoảng, chia chác hoặc không chia chác cho người ai. Song ít nhất thì cũng có thể nói của người trong cuộc. Còn có tội hay không, sau này có quan điều tra của cả hai phía sẽ xác định được.

Quá bóng trách nhiệm đưa ra vậy đâu?

Trong phiên họp này, nhiều điều bị hiểu lầm trách nhiệm của S Giao thông Vận tải trong việc Giám đốc Ban quản lý Dự án Đường Đông-Tây Huỳnh Ngọc S bị đình chỉ vì nghi vấn nhân hội trong vụ PCI. Ông Phóng thủ án nhân, ông S là Phó Giám đốc nên S cũng có một phần trách nhiệm.

Tuy nhiên, ông Phóng trình: "Dự án Đường Đông-Tây thuộc nhóm A, do UBND TP. Sài Gòn quản lý chứ không phải S GTVT. Việc giáo dục cán bộ, công nhân viên Ban quản lý dự án này cũng không phải chức năng của S". Ông Đặng Văn Khoa chốt vấn đề: Ông S là cấp dưới, là bản ông Phóng, mà không liên quan là vô lý.

Quá bóng trách nhiệm lại đổ về phía công thành của cấp trên, một cái công thành rằng toác hoác, nhưng không có tên có và quá nhiều nhân vật nên không ai gọi. Không thể chỉ đích danh ai là người có liên quan, có trách nhiệm.

Vậy ông Giám đốc S GTVT TP. Sài Gòn có liên quan hay không, liên quan thế nào lại là chuyện khác phải phân giải.

Sau cuộc họp, ông Ông Trưởng Trưởng Nghĩa - Phó Ban Kinh tế Ngân sách HĐND TP. Sài Gòn "tâm sự" với phóng viên báo chí: "Tôi cảm thấy hơi tiếc. Giá như, trong kỳ họp lần này, các cơ quan có trách nhiệm thông báo cho họ hơn về kết quả điều tra trước đó thì điều bị hiểu và đang bào, cả tri sự hoan nghênh hơn".

Nói cho đúng, người dân bắt "bóc mình" hẳn, bắt những lời đoán... cũng thật.

Radio Catinat nói gì

Chính vì sự thiếu thông tin này nên những cái đồn cớ gì là "Radio Catinat" tha hồ bàn ngang tán dóc. Các công ty, những quán cafe, những quán ăn, những nơi "trà dư tửu hậu" đã từng có những thông tin rằng "ý cái ngôi nhà bên cạnh quán Cafe 32 Nguyễn Thị Diệu là nơi các nhà thầu Nhật Bản trao tiền hối lộ cho ông S. Và đồn cớ gì thích là đó là trường của PCI nên họ đốt máy quay phim, họ còn chửi mình với những công nhân là đã trao tiền đảng hoàng chứ không phải khai khoáng. Kìa lời đoán này không hẳn là không có lý, những hoàn toàn vô căn cứ.

Và cũng có ông ra với trạm tư "bình luận" rằng sự dĩ nguyền Nhật đưa trong danh sách những nhà cho vay vốn vì các ông thấy nhìn lời mà xem, trong các gia đình Việt Nam, từ thành phố với thôn quê, hẳn mất nhà những vật gia đình, tiền nghi trong nhà, họ họ đưa là hàng Nhật. Từ cái xe gắn máy, cái quạt máy, cái bàn, cái phích cơm điện đưa những hàng cao cấp hẳn những máy lạnh, tủ lạnh, tivi, xe hơi... đưa mua từ các hãng Nhật. Hơn 50 năm rồi, người Việt Nam đã chi bao nhiêu tiền vào những mất hàng đó và đưa nay vốn còn tiếp tục, ngày mất nhiều hẳn. Các hãng Nhật đã mang với bao nhiêu lợi nhuận? Cho nên sự cho vay vốn cũng là đưa từ tự nhiên, với lợi họ cũng đồn cớ họ trong việc Việt Nam thực hiện những công trình đó như đưa với các dự án công sự hàng, những công trình giao thông và họ thoát nợ. Tăng công suất nhà máy nhiệt điện Phả Lại, nhà máy nhiệt điện Phú Mỹ, dự án công trình môi trường nước Hà Nội và TP. Sài Gòn... Có đưa thì dân mới dùng hàng đó, có đồn cớ giao thông thu lợi thì dân mới mua xe... Có đi có lợi công việc các ông. Hơn nữa vay rồi cũng phải trả, đưa ta chừa trả đồn cớ thì đưa con cháu chúng ta phải trả cho ăn quýt đồn cớ đâu. Thế họ này đưa cha Nhật họ những mất ít, thế họ sau đưa con họ cũng họ những cho có mất đi đâu.

Tuy nhiên, chừa ai dám chửi rằng với nghi án này bao giờ sẽ trở thành "vấn đề" và nó sẽ kéo dài trong bao lâu. Họ chửi với, với những lý do với a đến chửi với này sẽ đồn cớ gì quy tụ nhanh chóng hẳn để khi làm mất mất Việt Nam trên thế giới.

Mất bản khác có với "thời sự" nên đưa nh: Chúng ta có thể giữ mình, tránh sự thất, những trong sân chơi hội nhập, thế giới bu c ta phải nhìn những vào những sự thất. Báo chí trong nước có thể giữ im lặng vì lý do này lý do khác, những với báo chí nước ngoài, không có gì có thể ngăn họ đưa đưa cùng công sự thất. Những lời bình luận của họ sẽ phát đi khắp thế giới.

Những ngày cuối năm ấm áp

Tên: Văn Quang

Tháng: 03, Ngày: 01, Năm: 2009 09:52

Vài hàng trống trải trên bàn có thể nhìn xuyên suốt từ góc nhìn của Sài Gòn, từ bên ngoài "phố vinh" đến nơi ấm áp trong tâm hồn người dân vào những ngày gần bước sang cuối năm 2008 này.